

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Aleše Roztočila a soudců Mgr. Petry Weissové a JUDr. Jiřího Pally v právní věci žalobce: **Mgr. P. Z.**, zast. JUDr. Josefem Kopřivou, advokátem, se sídlem Vodičkova 709/33, Praha 1, proti žalovanému: **náměstek ředitele pro vnější službu ve věcech kázeňských Krajského ředitelství policie Středočeského kraje**, se sídlem Na Baních 1535, Praha 5, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 5. 2014, č. j. KRPS-22945-27/ČJ-2014-0100KR-PK, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 5. 8. 2016, č. j. 46 A 51/2014 - 51,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

I.

[1] Vedoucí územního odboru Benešov Krajského ředitelství policie Středočeského kraje ve věcech kázeňských (dále jen „správní orgán prvního stupně“) rozhodnutím ze dne 6. 3. 2014, č. 15/2014, uznal žalobce vinným kázeňským přestupkem pro porušení základních povinností příslušníka podle § 45 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. a) zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů (dále jen „zákon o služebním poměru“), neboť porušil služební kázeň podle § 46 odst. 1 zákona o služebním poměru a uložil mu podle § 51 odst. 1 písm. b) téhož zákona kázeňský trest, který spočíval ve snížení základního tarifu o 5% na dobu 3 měsíců. Kázeňského přestupku se měl dopustit tím, že jako vedoucí Obvodního oddělení Sázava naplánoval nprap. Mgr. M. P. (dále také jen „policista“), který je zařazen do nerovnoměrného rozvržení doby služby podle § 53 odst. 3 zákona o služebním poměru, a zabezpečující nepřetržitý režim služby podle § 56 odst. 4 zákona o služebním poměru, ve dnech státních svátků v roce 2013 směny v trvání od 7.30 do 15.30 hodin, které policista nevykonal, protože je považoval za omluvené, přičemž žalobce nepřijal žádné opatření ke zjednaní nápravy. Došlo tak neoprávněně k vyplacení mzdy ve výši 10.284 Kč. To vše ačkoli se v roce 2013 zhoršovala bezpečnostní situace v obvodu působnosti Obvodního oddělení Sázava. V jeho jednání spatřoval správní orgán prvního stupně i porušení čl. 11 odst. 1, odst. 3 písm. a) a odst. 5

písm. a) závazného pokynu policejního prezidenta č. 180/2012, o plnění základních úkolů služby pořádkové policie.

[2] Odvolání žalobce žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl a rozhodnutí správního orgánu prvního stupně potvrdil.

II.

[3] Žalobce se proti napadenému rozhodnutí bránil žalobou u Krajského soudu v Praze, který ji v záhlaví označeným rozsudkem zamítl. Přisvědčil žalovanému, že pokud žalobce naplánoval nprap. P. služby ve svátek, měl je tento příslušník vzhledem k jeho zařazení do nerovnoměrného rozvržení doby služby vykonat, což však neučinil. S ohledem na to, že žalobce si byl této skutečnosti vědom a neučinil žádné opatření k nápravě, dopustil se kázeňského přestupku porušením povinnosti stanovené v § 45 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 46 odst. 1 zákona o služebním poměru a porušením povinnosti stanovení v § 45 odst. 2 písm. a) zákona o služebním poměru.

III.

[4] Rozsudek krajského soudu napadl žalobce (dále jen „stěžovatel“) včasnou kasační stížností z důvodů podle § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. a navrhl napadený rozsudek zrušit a vrátit věc krajskému soudu k dalšímu řízení.

[5] Stěžovatel namítal, že se kázeňského přestupku nedopustil. Doba služby nprap. P. byla rozvržena nerovnoměrně. Ze způsobu rozvržení jeho služeb nelze dovodit, že by konal službu v nepřetržitém režimu. Tento příslušník byl do služeb v nepřetržitém režimu, které je třeba konat ve svátek, zařazován ojedinele. Názor správních orgánů, podle nějž se omluvené volno v den svátku neposkytuje příslušníkům s nerovnoměrným rozvržením doby služby, je podle stěžovatele nesprávný. Nprap. P. proto měla být podle stěžovatele služba ve svátek omluvena.

[6] Skutečnost, že platové ohodnocení nprap. P. bylo zvýšeno podle § 114 odst. 2 zákona o služebním poměru (příplatek 10 %) neprokazuje, že tento příslušník vykonával službu v nepřetržitém režimu. Zvýšený tarif totiž náleží i příslušníkovi, který vykonává službu ve dvou či třísměnném režimu služby. Podle stěžovatele nprap. P. nevykonával službu v nepřetržitém režimu.

[7] Stěžovatel rozporoval argument žalovaného, podle nějž se na nprap. P. nevztahoval zákaz práce ve svátek, jelikož v jeho služební náplni jsou obsaženy činnosti, které musí policie zajišťovat nepřetržitě. Stěžovatel uvedl, že nprap. P. byly služby rozvrhovány pouze na tzv. „pracovní dny“, tedy dny, v nichž vykonával svoji služební náplň. V době pracovního klidu a v noci vykonává činnosti „stálá“ služba, kterou tvoří dva určení příslušníci oddělení. Nprap. P. by takové činnosti konal pouze v případě, že by byl přiřazen ke „stálé“ službě. V tom případě by činnosti vykonával i v den státního svátku. Tak tomu v projednávané věci nebylo. Nebyl proto povinen službu ve svátek konat.

[8] Krajský soud stejně jako žalovaný podle stěžovatele nesprávně vyložil § 53 zákona o služebním poměru. Právní předpisy nestanoví dny ani rozsah směn při nerovnoměrném rozvržení doby služby. Toliko stanoví, že těmito dny jsou zpravidla pondělí až pátek. I při rovnoměrném rozvržení doby služby se mohou délky směn různit a nemusí vždy připadat výlučně na pondělí až pátek. Služební funkcionář může příslušníkovi stanovit dobu služby i jinak než v rozmezí 7:00 až 15:30. Z rovnoměrného rozvržení může učinit nerovnoměrné a postačí, že příslušníku změní směnu 3 dny předem. Vedoucí příslušník není právními předpisy nijak omezen ve stanovení způsobu rozvržení doby služby. Služba je u příslušníka rozvržena podle

pokračování

úkolů, které daný útvar policie plní. Rozhodující je podle stěžovatele charakter služby, nikoli její rozvržení.

[9] Za absurdní označil stěžovatel závěr krajského soudu, že příslušník zařazený do rovnoměrného rozvržení doby služby má automaticky omluveny soboty, neděle a svátky a vedoucí funkcionář mu na tyto dny (s výjimkou svátků) služby neplánuje. Podle stěžovatele je nesmyslné dovozovat, že směny, které jsou ve svátek omluveny, se plánují pouze příslušníkům s rovnoměrným rozvržením doby služby. Pokud by stěžovatel přistoupil na závěry napadeného rozsudku, nesměl by příslušníkům zařazeným do nerovnoměrného rozvržení doby služby v den svátku plánovat službu. Následně by jim však ve fondu pracovní doby chyběly odpracované hodiny služby a ty by jim musel naplánovat například na víkend. Stěžovatel proto trval na tom, že službu ve svátek plánuje všem příslušníkům, ať už jsou zařazeni v rovnoměrném či nerovnoměrném rozvržení doby služby. Služba ve svátek je jim omluvena a započteny hodiny do fondu doby služby.

[10] Stěžovatel k tomu poukázal na rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 22. 11. 2016, č. j. 57 A 27/2016 - 65, podle něž doba služby, která příslušníkovi chyběla do fondu základní doby služby a kterou odsloužil navíc, označil soud za službu přesčas, za kterou mu náležel služební příjem.

[11] Stěžovatel odkázal na § 112 odst. 4 zákona o služebním poměru, podle něž „[p]říslušníkovi, který nevykonával službu proto, že na jeho obvyklý den výkonu služby připadl svátek, se služební příjem nekrátí.“ Uvedl, že podle rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 22. 11. 2016, č. j. 57 A 27/2016 - 65, se ustanovení § 112 odst. 4 zákona o služebním poměru vztahuje jak na rovnoměrné, tak na nerovnoměrné rozvržení doby služby. Obvyklým dnem služby není podle stěžovatele pouze všední den, nýbrž kterýkoli den v týdnu, na nějž vedoucí příslušník stanoví příslušníku povinnost konat službu.

[12] Stěžovatel tvrdil, že nrap. P. vykonával službu v nepřetržitém režimu pouze ojedinele, jeho rozvržení doby služby proto považoval za nerovnoměrné. K tomu citoval část rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 7. 2015, č. j. 8 As 83/2014 - 43.

IV.

[13] Žalovaný ve vyjádření navrhl zamítnutí kasační stížnosti. Podle jeho názoru byl nrap. P. povinen služby ve svátek vykonat. Stěžovatel zvýhodnil nrap. P. tím, že ačkoli věděl, že nařízenou službu nevykonal, neučinil žádná opatření k nápravě a nechal mu službu proplatit. To vše k újmě Krajského ředitelství policie Středočeského kraje. Právě tímto jednáním porušil § 77 zákona o služebním poměru.

[14] Poukaz stěžovatele na § 114 odst. 2 zákona o služebním poměru podle žalovaného nemá vliv na posouzení nyní projednávané věci. Podstatné není, zda má příslušník zvýšený základní tarif, ale skutečnost, že nevykonal nařízenou službu ve svátek a nadřízený příslušník mu tuto absenci bez dalšího omluvil. Za plánování služeb je odpovědný vedoucí obvodního oddělení. Je povinen plánovat služby všem příslušníkům tak, aby nikdo z nich nebyl poškozen, tj. aby všichni příslušníci vykonávali služby rovnocenně. Podle žalovaného i vedoucí územního odboru (tj. stěžovatel) koná službu ve svátek, jelikož je povinen být nepřetržitě dosažitelný a službu koná formou výjezdů a kontrol.

[15] Žalovaný uvádí, že stěžovatel byl povinen plánovat nrap. P. služby podle jeho služebního zařazení, tj. služby v nepřetržitém režimu. Stěžovatel se proto nemůže odvolávat na skutečnost, že svému podřízenému běžně plánoval služby rovnoměrně. Jestliže

by nrapap. Procházkovi scházely hodiny ve fondu pracovní doby, měl by nadřízený povinnost tento problém vyřešit ve vyrovnávacím období, tj. ve lhůtě 3. měsíců, nejpozději do 1 roku.

[16] K poukazu stěžovatele na § 112 odst. 4 zákona o služebním poměru žalovaný uvedl, že se podle komentářové literatury skutečně týká pouze příslušníků, kteří nemusí ve svátek zabezpečovat směnný režim služby nebo nepřetržitý provoz.

V.

[17] Nejvyšší správní soud posoudil kasační stížnost v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů a zkoumal přitom, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž je povinen přihlídnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3, 4 s. ř. s.).

[18] Kasační stížnost není důvodná.

[19] Podstatou posuzovaného sporu je skutečnost, zda měl nrapap. Mgr. M. P. v roce 2013 ve dnech státních svátků, v nichž měl nařízenou službu, tuto službu vykonat. Právě na zodpovězení této otázky závisí konečná úvaha o tom, zda stěžovatel porušil služební kázeň či nikoliv.

[20] Ze správního spisu se podává, že nrapap. P. podal dne 4. 12. 2012 žádost o převedení na jiné služební místo v jiné služební hodnosti. Rozhodnutím vedoucího územního odboru Benešov ve věcech služebního poměru ze dne 11. 12. 2012, č. j. 530/2012 (dále jen „rozhodnutí o převedení na jiné služební místo“), byl nrapap. P. odvolán ze služebního místa zástupce vedoucího oddělení Krajského ředitelství policie Středočeského kraje, územní oddělení Benešov, obvodní oddělení Sázava. Tímtož rozhodnutím byl nrapap. P. ustanoven podle § 20 odst. 1 písm. a) zákona o služebním poměru na služební místo vrchního inspektora. Nrapap. P. byl podle § 116 zákona o služebním poměru zařazen do 6. tarifní třídy a 6. tarifního stupně. Byl mu dále podle § 114 a § 115 zákona o služebním poměru základní tarif zvýšen o 10 %, jelikož měl vykonávat službu v nepřetržitém provozu. Z jednosměnného provozu tak byl na vlastní žádost přeřazen do nepřetržitého režimu služby.

[21] Ve smyslu § 53 odst. 4 zákona o služebním poměru, se za nepřetržitý režim služby „*považuje režim služby, v němž se příslušníci vzájemně střídají ve směnách v rámci 24 hodin po sobě jdoucích k zajištění nepřetržitého provozu vyžadujícího výkon služby 24 hodin denně po 7 dnů v týdnu, nebo v takovém režimu vykonávají službu ve 24hodinových směnách a režim služby podle odstavce 5.*“

[22] Podle čl. 11 odst. 1 závazného pokynu policejního prezidenta č. 180/2012, o plnění základních úkolů pořádkové policie, „*[v]edoucí řídí, organizuje a kontroluje činnost policistů a zaměstnanců oddělení. (...)*“ Podle odst. 5 písm. a) téhož závazného pokynu stanoví vedoucí příslušník „*zejména systém a dobu služby, které jsou organizovány rovnoměrným nebo nerovnoměrným rozvržením doby služby nebo v pravidelně se opakujících směnách; musí odpovídat potřebám řešení bezpečnostní situace a skutečnému počtu policistů (...)*.“ Podle čl. 18 téhož předpisu „*[z]a vedení plánu služeb na oddělení v rámci časového plánování odpovídá vedoucí.*“

[23] Podle rozhodnutí nadřízeného služebního funkcionáře měl nrapap. P. vykonávat službu v nepřetržitém režimu služby. Stěžovatel byl proto povinen mu službu plánovat v souladu s rozhodnutím o převedení na jiné služební místo, tj. v nepřetržitém režimu služby. Pro příslušníka vykonávajícího službu v nepřetržitém režimu služby je typické, že koná službu v kterýkoli den, na který je mu služba nařízena, a to bez ohledu na to, zda se jedná o den, na který připadl svátek. Tato skutečnost je dána charakterem služby v nepřetržitém režimu, v němž je v zájmu ochrany veřejného zájmu třeba zajistit, aby se příslušníci ve službě vzájemně střídali tak, aby vyplnili svojí přítomností ve službě celých 24 hodin denně. Právě těmto příslušníkům

pokračování

(stejně jako nrap. P.) náleží zvýšení základního tarifu o 10 %, jako kompenzace za narušení biorytmu a rodinného a společenského života. Ostatně skutečnost, že příslušníci zařazení do nepřetržitého režimu služby konají službu také ve svátek, pokud je jim nařízena, není mezi účastníky sporná.

[24] Ze správního spisu Nejvyšší správní soud zjistil, že týdenní fond služby nrap. P. jako příslušníka bezpečnostního sboru činí 37,5 hodiny, což odpovídá § 52 odst. 1 zákona o služebním poměru. Nrap. P. obvykle vykonával službu v pracovních dnech v době od 7:30 do 15:30, dále se nrap. P. podílel 2-3x měsíčně na výkonu nepřetržité služby, tj. služby, kterou vykonávají příslušníci policie 24 hodin denně 7 dní v týdnu, přičemž se ve výkonu služby střídají. Z přehledu směn nrap. P. tedy na první pohled nevyplývá, že by mu byly služby plánovány v nepřetržitém režimu. Tím se také bránil stěžovatel a tvrdil, že nrap. P. nevykonával službu v nepřetržitém režimu, proto se nemusel ve svátek dostavit do služby, a přesto mu mohla být doba služby ve svátek započtena do fondu doby služby.

[25] Jak již uvedeno, nrap. P. byl na základě rozhodnutí o převedení na jiné služební místo zařazen v nepřetržitém režimu. Jedná se přitom o rozhodnutí stěžovatele nadřízeného příslušníka, jímž je povinen se řídit i stěžovatel. Tento režim nemohl stěžovatel změnit tím, že by nrap. P. služby plánoval jiným způsobem, než který odpovídal právě tomuto režimu. Nařízený režim služby jako celek mohl svým rozhodnutím změnit opět pouze vedoucí územního odboru Benešov ve věcech služebního poměru. Takový postup však stěžovatel ani nrap. P. neiniciovali. Stěžovatel tudíž byl oprávněn v rámci daného nepřetržitého režimu služby změnit rozvržení jednotlivých směn v souladu s § 53 odst. 1 věty druhé a třetí zákona o služebním poměru, nikoliv však změnit povahu režimu služby jako takového. Nrap. P. proto byl vzhledem ke svému zařazení povinen vykonat službu, kterou mu stěžovatel nařídil na den, na nějž připadl svátek, jelikož byl zařazen v nepřetržitém režimu služby.

[26] Nejvyšší správní soud tedy shledal, že stěžovatel pochybil, pokud netrval na tom, aby nrap. P. službu ve svátek vykonal a namísto toho mu nenastoupení do služby omluvil a v docházce vyznačil služební volno. Byl-li stěžovatel zařazen v nepřetržitém režimu služby, nebyl by povinen tuto službu vykonat pouze tehdy, pokud by ji na daný den, tj. zde ve svátek, neměl vůbec naplánovanou. Jiný výklad by totiž zcela popíral smysl nepřetržitého režimu služby, jak vyplývá z výše citovaného § 53 odst. 4 zákona o služebním poměru.

[27] V souzené věci stěžovatel plánoval nrap. P. službu tak, že tento plán služeb neodpovídal nepřetržitému režimu, a to v důsledku toho, že měl za to, že v tomto režimu příslušník službu nevykonává. Uvedená skutečnost není spornou, neboť ji potvrzuje sám stěžovatel. Plánování služby odlišně, než vyplývá z povahy nepřetržitého režimu služby, je však v rozporu s výše zmíněným rozhodnutím o převedení na jiné služební místo nrap. P. Služby měl stěžovatel plánovat v souladu se zařazením nrap. P. a skutečnost, že „zavedená praxe“ při plánování směn u tohoto příslušníka fakticky tomuto režimu neodpovídala, neospravedlňuje jednání stěžovatele, který tomuto příslušníkovi omluvil přítomnost ve službě nařízené na dny svátků.

[28] V nyní projednávané věci byl proto nrap. P. povinen vykonat službu nařízenou mu stěžovatelem ve dnech 1. 1. 2013, 1. 4. 2013, 1. 5. 2013, 5. 7. 2013, 28. 10. 2013, 24. 12. 2013, 25. 12. 2013 a 26. 12. 2013, tedy ve dnech státního svátku, což neučinil. Ze správního spisu vyplývá, že mu přesto stěžovatel nevykonání služby omluvil a v evidenci služby pro tyto dny vyznačil služební volno. Služební volno s poskytnutím služebního příjmu ale upravuje zákon o služebním poměru v § 68 a násl. a stanoví, v jakých případech má příslušník právo na služební volno s poskytnutím služebního příjmu (výkon veřejné funkce, plnění občanské povinnosti, výkon jiného úkonu v obecném zájmu, důležité osobní překážky ve službě, účast na výběrovém řízení,

získání dalšího odborného požadavku studiem ve škole nebo v kursu, služební volno při denním studiu apod.), které v dané věci nenastaly. Nevykonání služby proto bylo nrap. P. omluveno, aniž k tomu byly splněny podmínky; stěžovatel měl trvat na vykonání služby nrap. P., pokud ji stěžovatel na svátek naplánoval.

[29] Nejvyšší správní soud na základě právě uvedeného ve shodě s krajským soudem přisvědčil žalovanému, že se stěžovatel svým jednáním dopustil kázeňského přestupku porušením základních povinností příslušníka podle § 45 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. a) zákona o služebním poměru, neboť porušil služební kázeň podle § 46 odst. 1 zákona o služebním poměru jednáním, které žalovaný v napadeném rozhodnutí specifikoval.

[30] Kasační soud k právě uvedenému dodává, že jakkoliv se stěžovatel snažil v řízení zpochybnit skutečnost, že nrap. P. službu v nepřetržitém režimu fakticky nevykává, rozhodnutí o zařazení tohoto příslušníka právě do nepřetržitého režimu služby se všemi jeho důsledky, tedy i povinností vykonat služby nařízené ve svátek, vyplývá z rozhodnutí nadřízeného služebního funkcionáře o zařazení (resp. změně zařazení) tohoto příslušníka (viz výše); toto rozhodnutí nebylo předmětem přezkumu. Právě jeho obsah ale byl pro posouzení věci, tedy pro úvahy o tom, zda stěžovatel porušil služební kázeň, rozhodující, nikoli samotné faktické rozvržení jednotlivých směn stěžovatelem.

[31] Ke stěžovatelově odkazu na § 112 odst. 4 zákona o služebním poměru Nejvyšší správní soud dodává, že uvedené zákonné ustanovení je zařazeno v části osmé zákona o služebním poměru nazvané „Služební příjem a odměna za služební pohotovost“. Neodpovídá tak na otázku, jež je zde sporná, totiž zda příslušník, jemuž služební funkcionář službu nařídí v den svátku, je povinen tuto službu vykonat či nikoliv. Služba v nepřetržitém režimu je již z povahy věci službou, která v souladu s potřebami bezpečnostního sboru vyžaduje přítomnost příslušníka ve službě, a to bez ohledu na to, zda den služby připadne na svátek, jak již také soud vyložil v odst. [23].

[32] Zcela nepřipadný je stěžovatelův odkaz na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 7. 2015, č. j. 8 As 83/2014 - 43. Stěžovatel se v kasační stížnosti odvolává na část rozsudku, v němž Nejvyšší správní soud rekapituluje obsah rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 29. 4. 2014, č. j. 8 Ad 15/2011 - 43, jde tedy o část narace. Nejedná se proto o závěry Nejvyššího správního soudu. Tento rozsudek městského soudu, stejně jako napadené rozhodnutí žalovaného, Nejvyšší správní soud zrušil z důvodu podstatného porušení ustanovení o řízení ve věcech služebního poměru. Nezabýval se v něm tedy žádnou z otázek, jež jsou v souzené věci významné.

[33] Stěžovatel v kasační stížnosti poukazoval také na rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 22. 11. 2016, č. j. 57 A 27/2016 - 65. V něm krajský soud posuzoval případ příslušníka, který se domáhal vyplacení služebního příjmu za dny služby, na které připadl svátek, které napracoval, které však jinak byly jeho obvyklým dnem služby. Podstatným v daném řízení byl výklad pojmu „obvyklý den služby“ použitý v § 112 odst. 4 zákona o služebním poměru. Ani v daném řízení se však neřešila otázka podstatná pro právě posuzovanou věc, nýbrž otázka, zda citované zákonné ustanovení má obecnou platnost pro případy rovnoměrného i nerovnoměrného rozvržení doby služby (§ 53 zákona o služebním poměru). V souzené věci ale byla stěžovateli na den svátku služba naplánoována, on ji však nevykonal, přesto mu služební příjem byl za tento den vyplacen. Skutkové okolnosti obou případů a řešené právní otázky tak nejsou obdobné. Nelze ani přehlédnout, že krajský soud napadené rozhodnutí v uváděné věci zrušil z důvodu opomenutých důkazů v otázce rozvržení doby služby.

pokračování

[34] Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 9. 2018, č. j. 1 As 110/2018 - 37, č. 3804/2018 Sb. NSS, a v něm citované další judikatury je ve věcech služebního poměru žalovaným vždy služební funkcionář, který rozhodl v posledním stupni. Ačkoli v projednávané věci Krajský soud v Praze označil za žalovaného Krajské ředitelství policie Středočeského kraje namísto náměstka ředitele Krajského ředitelství policie Středočeského kraje, tj. funkcionáře, který vydal napadené rozhodnutí, považuje to Nejvyšší správní soud za vadu, která nemohla mít za následek nezákonné rozhodnutí, neboť fakticky v řízení jako žalovaný správně jednal uvedený náměstek ředitele.

VI.

[35] Ze všech shora uvedených důvodů Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že krajský soud se nedopustil pochybení při právním posouzení věci, kasační stížnost tudíž není důvodná, a proto ji soud zamítl (§ 110 odst. 1 *in fine* s. ř. s.).

[36] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti Nejvyšší správní soud rozhodl podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. Stěžovatel nebyl v řízení o kasační stížnosti úspěšný, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému, jemuž by jinak právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti svědčilo, soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť mu v řízení o kasační stížnosti žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 31. ledna 2019

Mgr. Aleš Roztočil
předseda senátu